

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 lutego 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt XIV K (...),

p o s t a n o w i ł

1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;

2. obciążyć skazanego kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

J. W. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt XIV K (...), za to, że nieustalonego dnia września 2008 r., ale po 17 września 2008 r., bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną w postaci dwóch jednostek broni palnej krótkiej, w tym pistoletu wz. [...] kal. 7,62 mm oraz drugiego pistoletu nieustalonego modelu kalibru 9 mm Luger, w ten sposób, że po uprzednim nabyciu ich w nieustalonym miejscu i czasie, następnie sprzedał je H. P. za kwotę ok. 5.000 zł każdy - czyli za czyn z art. 263 § 1 k.k. Sąd Okręgowy wymierzył mu za ten czyn karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w części dotyczącej J.W. jego obrońca, zarzucając orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przy pozytywnej weryfikacji wyjaśnień oskarżonego T.B., a w konsekwencji tego błąd w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść orzeczenia, polegający na mylnym ustaleniu, iż J.W. mógł być obecny podczas transakcji sprzedaży broni na stacji benzynowej;
2. włączenie w poczet materiału dowodowego wyjaśnień oskarżonego T. B. i danie im wiary, w części, w której wyjaśnienia te zostały odwołane, co w odniesieniu do oskarżonego J. W. spowodowało niedającą się usunąć wątpliwość, którą należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie J. W., ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

Dnia 1 sierpnia 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął sporządzony przez obrońcę skazanego J. W. wniosek o wznowienie postępowania karnego w jego sprawie, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt XIV K (...). W piśmie tym obrońca wniósł o:

- wznowienie postępowania i uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. ;
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z oświadczenia pisemnego H. P.
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania H. P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania karnego należy do nadzwyczajnych środków zaskarżenia i w związku z tym znajduje zastosowanie wyłącznie w wyjątkowych, wskazanych w ustawie i interpretowanych zawężająco okolicznościach. Przesłanki te precyzyjnie wskazują art. 540 i 540a k.p.k. Występując z wnioskiem w niniejszej sprawie, obrońca skazanego powołał się na treść art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. i art.

542 § 1 k.p.k., twierdząc, że wznowienie postępowania jest konieczne, ponieważ ujawnił się nowy dowód, wskazujący na fakt, że J. W. nie popełnił przestępstwa handlowania bronią palną bez zezwolenia. Dowodem na tę okoliczność miałyby być zeznania H. P. , w których świadek ten obiecuje wskazać prawdziwą tożsamość sprzedawcy broni nabytej przez niego we wrześniu 2008 r. – zapowiedziane w załączonym do przedmiotowego wniosku oświadczeniu H. P. z dnia 4 czerwca 2019 r.

Dla pozytywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie na podstawie *propter nova* (a więc art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.) konieczne jest wykazanie spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek - proponowany dowód musi mieć cechy dowodu nowego, tj. nieznanego wcześniej ani stronie, ani sądowi orzekającemu w sprawie, a jego treść ma wskazywać, że wysoce prawdopodobne jest, iż po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - a więc skutkujące przyjęciem, że oskarżony nie popełnił czynu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2016, sygn. akt III KO 63/16).

Proponowany przez obronę świadek był współoskarżonym w procesie przeciwko skazanemu J. W. . Jego depozycje stanowiły już przedmiot wnikliwej oceny Sądów obydwu instancji, które zgodnie oceniły, iż nie przyznają waloru wiarygodności twierdzeniom H. P. odnośnie braku udziału J.W. w nielegalnym handlu bronią. Na winę J. W. wskazywały bowiem inne dowody – przede wszystkim ocenione zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k. zeznania T. B. , a H. P. miał powody, by nie obciążać J. W. . Trudno w tym świetle uznać dowód z zeznań H. P. za dowód nowy w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

Nie doszło również do spełnienia drugiej przesłanki – a więc przedstawienia okoliczności przekonujących o błędnej treści zapadłych w sprawie wyroków. Jak wielokrotnie podkreślał Sąd Najwyższy, „postępowanie prowadzone w oparciu o przepisy rozdziału 56 k.p.k. nie polega na ponownej kontroli zapadłych w sprawie orzeczeń pod kątem ich zgodności z przepisami prawa materialnego oraz procesowego. Sąd w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku, czy też

oceny zasadności orzeczenia sądu pierwszej instancji, tak jak to się czyni w ramach kontroli instancyjnej, ale jest wyłącznie uprawniony zbadać, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności tego wyroku skazującego” (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 10 maja 2018 r., sygn. akt III KO 11/18). Rozstrzygając, czy przedstawione we wniosku o wznowienie dowody wskazują na okoliczność, iż po wznowieniu postępowania może zapaść orzeczenie zasadniczo odmienne od orzeczenia poprzedniego, sąd odnosi się do zgromadzonego dotychczas materiału dowodowego. To, że w przekonaniu skazanego orzeczenie wydane w postępowaniu objętym wnioskiem jest niesprawiedliwe, nie stanowi wystarczającej podstawy do wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt III KO 39/18). O pozytywnym rozpatrzeniu wniosku decyduje dopiero przekonanie po stronie sądu, że doszło do błędnego rozstrzygnięcia na wcześniejszych etapach postępowania. Takiego przekonania Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie nie powziął.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.